

Princip 1:

Hverdagens eksperter skal være drivkraften i udviklingen af folkeskolen

Hele forløbet om skolelukningerne afslører skolelukningspartierne formynderiske og bedrevidende holdning til borgerne i Randers Kommune. Frem for at indgå i en *ligeværdig, demokratisk dialog* med de mange forældre, lærere, elever og andre engagerede borgere, der er kommet med kvalificerede indspil, har skolelukningspartierne med al ønskelig tydelighed demonstreret, at de ikke ser demokrati som andet end det kryds på stemmesedlen, der kan bane vejen til magten.

Selv om høringssvarene stykke for stykke har klædt Omann, Nyhuus og Nørgaard af til skindet, har trioens fortsat processionen, mens de mange kritiske borgere er blevet mødt med en mur af løgne, bedrag og lovbrud. Helt fundamentale demokratiske principper er blevet sat ud af kraft og har blotlagt skolelukningspartierne rystende mangel på respekt for såvel borgerne som den kritiske opposition i byrådet.¹

Den næsten tragikomiske arrogance beskrives måske allerbedst af de sidste linjer i H.C. Andersens berømte eventyr *Kejserens Nye Klæder*:

"Men han har jo ikke noget på," råbte til sidst hele folket. Det krøb i kejseren, thi han syntes, de havde ret, men han tænkte som så: "Nu må jeg holde processionen ud." Og kammerherrerne gik og bar på slæbet, som der slet ikke var.

Den udemokratiske adfærd afslører, at skolelukningspartierne ikke ser borgerne som ligeværdige demokratiske subjekter - men som en slags undersætter, der ikke selv ved, hvad der er bedst for dem. Og for at realisere det, som lader til at være blevet denne valgperiodes store prestigeprojekt for de tre partier, som mere og mere optræder som en slags "Det Forenede Byråds- og Direktionsparti", har de ikke tøvet med at suspendere demokratiet. For hvis man havde handlet i overensstemmelse med loven og fundamentale demokratiske værdier, var skolelukningerne ikke blevet til noget, har det lidet overbevisende argument lydt fra skolelukningsbanden.²

Hemmelighedskræmmeriet, lovbruddene og den manglende debatvilje er et ubestrideligt bevis på skolelukningsflertallets grundlæggende mistillid til borgerne. For hvorfor skal de ellers forholdes oplysninger og snydes for argumenter og lovbundne demokratiske rettigheder?

Det spørgsmål kan kun besvares med, at Omann, Nyhuus og Nørgaard ikke ser borgerne som ligeværdige aktører i en demokratisk samtale. Den udemokratiske trios paternalistiske hemmeligholdelsesstrategi er imidlertid bragt til skamme af høringssvarene, som med al

¹ Se blandt andet <http://kasperfuhr.dk/2014/10/velfaerdslisten-dokumentation-for-lovbrud/>, <http://kasperfuhr.dk/2014/10/dokumenter-om-skoledokument-skandalen/> og <http://kasperfuhr.dk/2014/05/borgmester-begaar-lovbrud/> for dokumentation af lovbrud og tilsidesættelse af fundamentale demokratiske principper.

² Se <http://randersidag.dk/?id=11087> og <http://amtsavisen.dk/randere/s-aabenhed-giver-boevl>. Her er Socialdemokraterne tilsyneladende af den opfattelse, at en demokratisk diskussion spoleres, hvis ikke alle parter på forhånd er enige om, hvad diskussionen skal føre til.

VELFÆRDSLISTENS SKOLEUDSPIL

ønskelig tydelighed leverer et uimodsigeligt vidnesbyrd om, at forældre, medarbejdere, elever og lokalsamfund - kort sagt: hverdagens eksperter - både har viljen og evnerne til at være motoren i forandringen af folkeskolen.

Borgerne i Randers Kommune fortjener, at der bliver taget et grundlæggende opgør med skolelukningspartiernes udemokratiske og lovstridige formynderi. Et formynderi, der ikke blot er et frontalangreb på demokratiet, men også hele ideen bag den fælles, offentlige velfærd.

Den fælles, offentlige velfærd er nemlig ikke blot en vare på hylden, vi kan vælge, ligesom når vi i supermarkedet vælger, om vi skal købe den ene eller den anden slags ketchup. Den offentlige, fælles velfærd bygger på en idé om et demokratisk, folkeligt fællesskab, hvor borgerne er aktive medskabere og ikke bare overladt en rolle som tilskuer.

Netop derfor er det helt afgørende, at afgørende beslutninger om den fælles velfærd træffes på baggrund af en åben, demokratisk diskussion. Debatten om skolelukninger har i stedet været præget af hemmelighedskræmmeri, skjulte dagsordener og beskidte kneb. På den måde er skolelukningsbanden gået direkte i flæsket på den fælles velfærds demokratiske fundament. Og på den måde har de reduceret borgerne til egennyttmaksimerende forbrugere i et supermarkedsamfund, hvor utilfredse forældre kun kan stemme med fødderne ved at fravælge folkeskolen. Og på den måde vil skoledebatten styrke den private forbrugerisme og svække det fælles og demokratiske. Desværre!

Høringsperioden har til fulde dokumenteret, at forældre, medarbejdere, elever og lokalsamfund ikke vil reduceres til passive forbrugere. I stedet har de kæmpet for retten til at være ansvarlige medborgere, der tager ansvar for fællesskabet.

Folkeskolen er folkets skole. Derfor skal udviklingen være lokalt forankret. Ellers er ændringer på forhånd dømt til at mislykkes. Derfor må forandringer ikke hastes igennem. Succesfulde forandringer forudsætter lokalsamfundets, forældrene, børn og unge og medarbejdernes aktive medvirken. Derfor holder skrivebordsløsninger, hvis væsentligste støtte er virkelighedsfjerne Excel-beregninger, ikke.

Skolelukningsdebatten har trukket en ny streg mellem partierne og listerne i Randers Byråd. En skillelinje, der går mellem dem, der tager demokratiet og borgerne alvorligt, og dem, der ikke tøver med at tilsidesætte demokratiet og loven, hvis det er opportunt for dem.

I den strid står Velfærdslisten ubetinget på borgernes og demokratiets side.

Derfor insisterer Velfærdslisten på, at hverdagens eksperter skal være drivkraften i udviklingen af den fælles velfærd - og dermed også folkeskolen. Der er brug for en ny proces, hvor forældre, medarbejdere, børn og unge og lokalsamfund får mulighed for at være den skabende kraft.

Det fortjener de!

Derfor vil Velfærdslisten:

1) Skrotte skolelukningsplanen

Planen, der er resultatet af en ulovlig proces præget af hemmelighedskræmmeri, skjulte dagsordener og beskidte kneb, vil føre til en massakre på kvaliteten i folkeskolen. Planen er spækket med fejl, fantasifulde forudsætninger og luftkasteller og vil samlet set forringe både skolernes økonomi (da en masseflugt til privatskolerne må forventes) og kvaliteten af

undervisningen for den enkelte elev. Samlet set tager forslaget penge fra undervisning og giver til mursten og IT. Jo tidligere planen skrottes - des bedre for folkeskolen.

2) Starte en ny proces, hvor forældre, medarbejdere, børn og unge og lokalsamfund tildeles rollen som den altafgørende motor i forandringen af folkeskolen

Velfærdslisten vil udvikle folkeskolen. I dette udspil foreslår vi derfor 10 indsatser til en stærkere folkeskole. Men vi bilder os ikke ind, at vi er de klogeste i Verden. Derfor skal vores indsatser betragtes som forslag, der skal indgå i en ny proces, der frem for mursten og kæmpeklasser har fokus på børnene. Høringsperioden har til fulde bevist, at forældre, medarbejdere, elever og lokalsamfund både har evnerne og viljen til at være drivkraften i udviklingen af folkeskolen.

3) Styrke demokratiet i folkeskolen

Velfærdslisten vil styrke demokratiet i folkeskolen. Det er der brug for oven på skolelukningspartiernes opportunistiske tilsidesættelse af fundamentale demokratiske principper og værdier. Se de konkrete forslag i *Indsats 7*.

4) Sikre, at folkeskolen er folkets lokale skole

Folkeskolens styrke er netop dens lokale forankring. Frem for at lukke skoler i lokalområderne og forvandle de tilbageværende til bureaukratiske monstre uden lokal forankring vil Velfærdslisten styrke folkeskolernes rolle som lokaldemokratisk højborg. Se de konkrete forslag i *Indsats 10*.